

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Cidliny a soudkyň Mgr. Miloslavy Štorkové a JUDr. Aleny Svátkové ve věci

žalobkyně: **PROTENG, s. r. o.**, IČO 44201940
sídlem Bieloruská 50, 821 06 Bratislava, Slovenská republika
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Mařátkou
sídlem Dušní 8/11, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **PROTENG DISTRIBUTION CZ, s. r. o.**, IČO 03875377
sídlem V Dolině 1515/1b, 101 00 Praha 10 - Michle
zastoupená advokátkou Mgr. Magdalénou Ponczou
sídlem Pobialova 10, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

o 5 908,50 € s příslušenstvím, k odvolání žalované proti rozsudku pro zmeškání Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 27. května 2020, č. j. 5 C 387/2019-29,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje**.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na nákladech odvolacího řízení částku 8 760,40 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Tomáše Mařátky, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ema Pithardová.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem pro zmeškání soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 4 366 € spolu s úrokem z prodlení ve výši 8 % ročně z částky 8 287 € od 30. 6. 2017 do 29. 11. 2017, s úrokem z prodlení ve výši 8 % ročně z částky 4 366 € od 30. 11. 2017 do zaplacení, dále částku 870 € spolu s úrokem z prodlení 8,05 % ročně z částky 870 € od 12. 2. 2016 do zaplacení a částku 672,50 € spolu s úrokem z prodlení 8,05 % ročně z částky 672,50 € od 26. 2. 2016 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Současně vyslovil, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 42 470,80 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Tomáše Mařátky, advokáta se sídlem Praha 1, Dušní 8/11 (výrok II.).
2. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobkyně se žalobou ze dne 15. 10. 2019 domáhala po žalované zaplacení 5 908,50 € s příslušenstvím. Tvrdila, že si u ní žalovaná objednala samohasící systémy PROTENG TIR, AGRO, v celkové hodnotě 16 287 €, které dodala dne 20. 9. 2017. Za zboží byla dne 22. 6. 2017 vystavena faktura č. 2017029 na uvedenou částku se splatností dne 29. 6. 2017. Žalovaná na tuto fakturu částečně hradila, když dne 22. 6. 2017 uhradila částku 8 000 €, dne 29. 11. 2017 částku 3 921 €. Zbylou částku ve výši 4 366 € (dále jen „pohledávka č. 1“) ani přes výzvy neuhradila. Dále dodala žalované samohasící přístroje systému FIRE ATTACK AGRO TIR v hodnotě 870 € s tím, že faktura byla splatná 11. 2. 2016 (dále jen „pohledávka č. 2“) a samohasící systémy PROTENG AGRO TIR a PROTENG ENGINE v hodnotě 672,50 € s fakturou splatnou dne 25. 2. 2016 (dále jen „pohledávka č. 3“), na které taktéž ničeho ani přes výzvy neuhradila.
3. Soud prvního stupně dále konstatoval, že žalobkyně je právnickou osobou se sídlem ve Slovenské republice, žalovaná je právnickou osobou se sídlem v České republice. Mezinárodní příslušnost dovodil s ohledem na sídlo žalované dle čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012. Vyslovil, že rozhodným právem je právo slovenské, vyplývající z čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, neboť v dané věci jde o spor z titulu kupní smlouvy, který se řídí právem země, v níž má prodávající obvyklé bydliště. Vzhledem k tomu, že žalobkyně coby prodávající má sídlo, tedy i obvyklé bydliště (v souladu s čl. 19 odst. 1 nařízením), na území Slovenské republiky, rozhodným právem je právo slovenské.
4. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby v celém rozsahu. V případě pohledávky č. 2 a 3 namítla promlčení, neboť měla za to, že závazek se posuzuje dle českého práva, které stanoví promlčecí lhůtu 3 roky, když předmětné smlouvy byly zjevně úžeji spojeny s Českou republikou. Vzhledem k tomu, že splatnost pohledávky č. 2 nastala 11. 2. 2016 a splatnost pohledávky č. 3 dne 25. 2. 2016 dovozovala, že ke dni podání žaloby 15. 10. 2019 již tyto nároky byly promlčeny. Nárok z pohledávky č. 1 uznala s tím, že na ni nezaplatila celou částku z důvodu nefunkčnosti části žalobkyni dodaných samohasících systémů. V případě této pohledávky uplatňovala vůči žalobkyni nárok z titulu vad dodaných samohasících systémů s tím, že z těchto důvodů na ní hradila pouze částečně.
5. Žalobkyně v replice ze dne 11. 3. 2020 trvala na užití práva země, ve které má jako prodávající obvyklé bydliště s tím, že dle slovenského práva činí promlčecí doba 4 roky, a proto je námitka nedůvodná. Zdůraznila, že žalovaná u ní nikdy žádná práva z vadného plnění v souvislosti s dodávkou vyplývající z pohledávky č. 1 neuplatnila.
6. Soud prvního stupně dále uvedl, že žaloba spolu s předvoláním k prvnímu jednání, konanému dne 27. 5. 2020, byla doručena právní zástupkyni žalované do datové schránky dne 11. 3. 2020. Dne 22. 5. 2020 právní zástupkyně žalované požádala o odročení na jiný vhodný termín z důvodu kolize

jednání a přetrvávajících zdravotních komplikací jednatele žalované P. R.. Na základě tohoto sdělení byla vyzvána k prokázání účasti na dalším jednání, se kterým je v kolizi s tím, aby uvedla, kdy bylo nařízeno a též o doložení pracovní neschopnosti jednatele. Vzhledem k tomu, že se právní zástupkyně žalované k výzvě nevyjádřila, důvody své žádosti ničím nedoložila, posoudil soud prvního stupně tuto omluvu za nedůvodnou. V této souvislosti konstatoval, že předvolání k jednání na den 27. 5. 2020 bylo právní zástupkyni žalované doručeno dne 11. 3. 2020, omluvu zaslala až dne 22. 5. 2020, kdy se tak nejednalo o včasnou omluvu, když s termínem jednání byla seznámena více jak dva měsíce.

7. Následně soud prvního stupně rekapituloval průběh jednání dne 27. 5. 2020 s tím, že po jeho skončení se v 10:05 hodin (přičemž jednání bylo zahájeno v 9:30 hodin a skončeno v 9:35 hodin) do jednací síně dostavila právní zástupkyně žalované s tím, že soud telefonicky informovala o tom, že bude mít zpoždění. V této souvislosti soud prvního stupně konstatoval, že v době zahájení jednání nebyl informován o zpoždění, přičemž tak vyhověl žalobkyni, která se k prvnímu jednání dostavila a navrhla vydání rozsudku pro zmeškání. Protože byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání, soud prvního stupně podle ust. § 153b odst. 1 o. s. ř. rozhodl rozsudkem pro zmeškání, kterým žalobě vyhověl, když se jednalo o věc dle čl. 61 a násl. sdělení č. 160/1991 Sb. Federálního ministerstva zahraničních věcí o Úmluvě OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží, ve znění pozdějších předpisů, ve které lze uzavřít a schválit smír.
8. Soud prvního stupně uzavřel, že předmětný spor se řídí slovenským právem, když uvedl, že k promlčení pohledávky č. 2 a 3 nedošlo, neboť dle ust. § 397 zák. č. 513/1991 Zb., obchodný zákoník, ve znění pozdějších předpisů, činí promlčecí lhůta 4 roky. Jestliže splatnost pohledávky č. 2 nastala dne 11. 2. 2016 a pohledávky č. 3 nastala dne 25. 2. 2016, při podání žaloby dne 15. 10. 2019 tak bylo právo uplatněno před uplynutím promlčecí lhůty.
9. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. za situace, že žalobkyně byla v řízení zcela úspěšná.
10. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání. Namítala, že nesouhlasí s konstatováním soudu prvního stupně, že zmeškala první jednání bez důvodné a včasné omluvy, když cestou na Obvodní soud pro Prahu 10 se vyskytly mimořádné okolnosti, které vedly k tomu, že se její právní zástupkyně dostavila na jednání se zpožděním (konkrétně zpoždění veřejného dopravního prostředku z důvodu vysoké intenzity dopravy ve městě). O této skutečnosti navíc informovala právní zástupkyně soud telefonicky ještě před zahájením jednání. Dovožovala, že o tomto telefonátu by měl být ve spise učiněn písemný záznam s tím, že o jeho vydání ze spisu zažádala. Podotkla, že je v případě potřeby připravena předložit výpis telefonických hovorů právní zástupkyně, resp. osoby k tomu pověřené. Za těchto okolností podle jejího názoru nebyly splněny podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání, když své zpoždění na jednání soudu řádně a včas sdělila. Nad rámec uvedla, že dne 22. 5. 2020 požádala o odročení, kdy jedním z důvodů byla kolize jednání právní zástupkyně, které nebylo vyhověno. Podle jejího názoru bylo z uvedeného zřejmé, že právní zástupkyně bude mít obtíže se dostavit na jednání v termínu. Ve spojení s řádnou telefonickou omluvou, která byla sdělena včas, mělo být postupováno tak, že měl soud buď posunout jednání na pozdější hodinu a vyčkat příjezdu právní zástupkyně nebo odročit jednání z důvodu výskytu neočekávaných skutečností. Pokud soud prvního stupně uvedl, že jednání bylo zahájeno 9:30 a skončeno 9:35, pak ve vztahu k výše uvedenému se tento striktně formální postup jeví jako nepřiměřený dané situaci. Uzavřela, že se soudem komunikovala, reagovala na písemnosti, zaslala řádnou omluvu se žádostí o odročení, kdy z uvedeného je patrné, že měla zájem se jednání zúčastnit. Navrhovala, aby odvolací soud napadený rozsudek pro zmeškání zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

11. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek pro zmeškání z podnětu podaného odvolání, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (ust. § 212, ust. § 212a odst. 1, 4 a ust. § 214 odst. 1 o. s. ř.), a dospěl k následujícím závěrům.
12. Podle ust. § 153b odst. 1 o. s. ř. zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 49) žaloba a předvolání k jednání nejméně deset dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkající se sporu, za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání. Podle odst. 2 téhož ustanovení je-li v jedné věci několik žalovaných, kteří mají takové společné povinnosti, že se rozsudek musí vztahovat na všechny (§ 91 odst. 2), lze rozhodnout rozsudkem pro zmeškání jen tehdy, nedostaví-li se k jednání všichni řádně obeslaní žalovaní. Podle odst. 3 téhož ustanovení rozsudek pro zmeškání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), nebo došlo-li by takovým rozsudkem ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky. Podle odst. 4 téhož ustanovení zmešká-li žalovaný z omluvitelných důvodů první jednání ve věci, při němž byl vynesena rozsudek pro zmeškání, soud na návrh žalovaného tento rozsudek usnesením zruší a nařídí jednání. Takový návrh může účastník podat nejpozději do dne právní moci rozsudku pro zmeškání. Podle odst. 5 téhož ustanovení pokud žalovaný kromě návrhu na zrušení rozsudku soudu prvního stupně z důvodů podle odstavce 4 podal proti rozsudku i odvolání a návrhu na zrušení rozsudku bylo pravomocným usnesením vyhověno, k odvolání se nepřihlíží.
13. Podle ust. § 205b o. s. ř. u odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a, 153b).
14. Podle ust. § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř. odvolání proti rozsudku nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, lze odůvodnit jen tím, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepříslušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přísedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát.
15. Odvolací soud v daném případě dospěl k závěru, že soud prvního stupně nepochybil, pokud rozhodl rozsudkem pro zmeškání. V této souvislosti je třeba uvést, že při rozhodování rozsudkem pro zmeškání soud vychází ze skutkového stavu tak, jak je tvrzen žalující stranou v žalobě. Jedná se o zákonnou fikci s tím, že vydání rozsudku pro zmeškání je jistou sankcí za nečinnost žalovaného. Pokud žalovaný na podání soudu nereaguje, má se za to, že nepochybně, resp. uznává tvrzení v žalobě obsažená a soudem je proto z uvedeného skutkového stavu při rozhodování vycházeno, přičemž nezohledňuje eventuálně zjištěný skutkový stav v rámci důkazního řízení, které by jinak bylo prováděno.
16. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že odůvodnění rozhodnutí soudu prvního soudu nebylo omezeno pouze na výčet formálních předpokladů rozsudku pro zmeškání, kdy byt' stručné zhodnocení hmotněprávních předpokladů, které by umožnily, aby soud žalobě vyhověl, neabsentovalo (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2011, sp. zn. I. ÚS 329/08).
17. Z obsahu spisu se podává, že po podání odporu proti platebnímu rozkazu bylo nařízeno jednání na den 27. 5. 2020 s tím, že předvolání s náležitým poučením o možnosti o vydání rozsudku pro zmeškání bylo zástupcům stran doručeno do datových schránek shodně dne 11. 3. 2020. Podáním datovaným dnem 21. 5. 2020, doručeným soudu dne 22. 5. 2020, označeným „Žádost o odročení jednání nařízeného na den 27. 5. 2020 v 9:30“ požádala žalovaná o odročení z důvodu, že jednak

má již právní zástupkyně Mgr. Magdaléna Poncza, advokát, další činnost a dále z důvodu přetrvávajících zdravotních komplikací jednatele společnosti P. R.. Dne 25. 7. 2020 byla do datové schránky dodána zástupkyni žalované výzva k doložení její účasti na kolidujícím jednání s údajem, kdy bylo nařízeno, a aby doložila pracovní neschopnost jednatele žalované. Dne 27. 5. 2020 proběhlo jednání, u kterého byl vydán rozsudek pro zmeškání. Jednání započalo v 9:30 hodin, ukončeno bylo v 9:35 hodin. Po skončení jednání se dostavila zástupkyně žalované, a to v 10:05 hodin s tím, že soud byl telefonicky žádán o posečkání se zahájením o 10 minut. Z dodatku protokolu se podává, že zástupkyni bylo sděleno, že žádost o posečkání se zahájením jednání nebyla v době jeho zahájení „doručena“, kdy i vzhledem ke skutečnosti, že neprokázala důvody žádosti o odročení, byl vynesena rozsudek pro zmeškání. Návrh žalované na zrušení rozsudku pro zmeškání byl usnesením soudu prvního stupně ze dne 23. 2. 2021, č. j. 5 C 387/2019-45, zamítnut (právní moc 13. 3. 2021). K jednání odvolacího soudu nařízenému na den 15. 6. 2022 (předvolání doručeno 16. 5. 2022) zaslala zástupkyně žalované dne 10. 6. 2022 žádost o odročení z důvodu zdravotní indispozice, kterou k výzvě nedoložila s tím, že následným podáním ze dne 14. 6. 2022 souhlasila s tím, aby bylo jednáno v nepřítomnosti strany žalované.

18. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že proti rozsudku pro zmeškání může žalovaný podat jednak odvolání, kdy odvolací důvody jsou omezeny (ust. § 205b o. s. ř.) a kromě toho může navrhnout, aby byl rozsudek zrušen (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 3. 2011, sp. zn. II. ÚS 537/11, ze kterého se podává, že: „Občanský soudní řád zcela jednoznačně rozlišuje možnost obrany rozsudku pro zmeškání zakotvenou v ust. § 153b odst. 4 o. s. ř., tj. návrh na zrušení rozsudku pro zmeškání, a možnost podání odvolání z důvodu dle ust. § 205b o. s. ř., jinými slovy v řízení o odvolání nemůže odvolací soud zkoumat, zda jsou tu důvody pro zrušení rozsudku dle ust. § 153b odst. 4 o. s. ř.“).
19. V konkrétním případě podala žalovaná jak odvolání, tak i návrh na zrušení rozsudku pro zmeškání, ve své podstatě totožného obsahu, kdy se dovolávala omluvitelnosti zpoždění k nařízenému jednání dne 27. 5. 2020. Jinou argumentaci neuváděla, žádné ze sice omezených důvodů dle ust. § 205b o. s. ř. pro svá tvrzení v odvolání nenabízela, resp. ani nedokládala. Odvolací soud tak přisvědčil, že za konkrétních okolností, kdy v řízení o odvolání proti rozsudku pro zmeškání odvolací soud nemůže zkoumat, zda lze rozsudek pro zmeškání zrušit z důvodů uvedených v § 153b odst. 4 o. s. ř., byla její obrana zcela lichá a námitky neopodstatněné, do jisté míry účelově konstruované.
20. Odvolací soud si je vědom v souladu s ustálenou judikaturou, že k vydání rozsudku pro zmeškání by měl soud přistupovat uvážlivě a volit tento institut zejména v případech, v nichž nezájem na straně žalované je zřejmý. Nicméně v posuzované věci nelze odhlédnout, že opakovaně bez udání konkrétních důvodů žádala žalovaná, ač vyzvána k doložení, o odročení jednání, což nelze hodnotit jako neúmyslnou činnost aktivního účastníka (zástupce) v řízení. S ohledem na obsah spisu si byla žalovaná vědoma začátku jednání dne 27. 5. 2020 v 9:30 hodin, když tak i označovala svá vlastní podání. Její telefonické sdělení prostřednictvím pracovníka AK primárně zachycené u soudu v 9:37 hodin, kterým omlouvá své desetiminutové zpoždění s tím, že nedostala vyrozumění o své žádosti o odročení jednání, je zcela zavádějící (č. l. 28 spisu). Pokud si zástupkyně žalované nezajistila přístup do datové schránky, kam jí byla výzva soudu k doložení omluvitelných důvodů pro odročení jednání dodána, lze uvedenou skutečnost klást pouze k její tíži. Lze tak uzavřít, jak soud prvního stupně správně podotkl, že předvolání žalované bylo doručeno do datové schránky 11. 3. 2020, tj. skutečně dva měsíce před nařízeným jednáním. Pracovní neschopnost jednatele se zdravotními problémy od dubna jistě nebyla nezvladatelnou doložit, stejně tak nelze odhlédnout od skutečnosti, že kolidující jednání by se nařizovala v tak krátkém časovém termínu. Vzhledem ke skutečnosti, že zástupkyně žalované je advokátkou, mohla předpokládat, že její omluva v důsledku zdržení, které nemohlo být ani předpokládáno s ohledem na její dosavadní nečinnost, nebude

technicky realizovatelná tak, aby se sdělení o zpoždění „(konkrétně zpoždění veřejného dopravního prostředku z důvodu vysoké intenzity dopravy ve městě)“ dostalo k soudci v době zahájení jednání v 9:30 hodin.

21. Za daných okolností dospěl tedy odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně k závěru, že byly splněny podmínky, za nichž může ve věci k návrhu žalobkyně být rozhodnuto rozsudkem pro zmeškání. Předvolání i žaloba byly žalované doručeny více jak deset dnů přede dnem konání jednání do vlastních rukou. O následcích nedostavení se byla žalovaná náležitě poučena. Jednání nařízené na den 27. 5. 2020 bylo, jak vyplývá opět z obsahu spisu, prvním jednáním ve věci konaným. Žalovaná se k jednání soudu bez včasné a důvodné omluvy nedostavila, žádost o odročení nebyla shledána omluvitelnou, přítomný zástupce žalobkyně u jednání navrhl vydání rozsudku pro zmeškání, kdy se za stavu oprávněného nároku po hmotněprávní stránce jednalo o žalobu, které bylo lze vyhovět, nejednalo se o věc, ve které by nebylo možné tento rozsudek vydat.
22. S ohledem na shora uvedené, kdy odvolací námítky žalované nebyly shledány důvodnými, byl rozsudek pro zmeškání soudu prvního stupně podle ust. § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrzen, a to včetně výroku o nákladech řízení.
23. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1 ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. za situace, že žalobkyně byla i v této fázi řízení zcela úspěšná. Náklady řízení v částce 8 760,40 Kč jsou představovány odměnou za právní zastoupení při tarifní hodnotě 145 939,95 Kč (dle kurzu ČNB ke dni 15. 6. 2022, který činil 1 €/24,70 Kč) za jeden úkon právní služby v částce 6 940 Kč (účast při jednání odvolacího soudu dne 15. 6. 2022) ve smyslu ust. §§ 6, 7, 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč v souladu s ust. § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., spolu s 21% DPH v částce 1 520,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, jestliže na základě dovolání, podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Praha 15. června 2022

JUDr. Jiří Cidlina v. r.
předseda senátu